

Motion till riksdagen 2020/21:677

av Björn Söder m.fl. (SD)

Säkerhetspolitik

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska ingå ett defensivt försvarsförbund med Finland och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det nordiska försvarssamarbetet inom ramen för Nordefco ska fördjupas och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska stå utanför Nato eller stormakters militärallianser och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige efter förmåga aktivt ska kunna delta i insatser inom ramen för FN och OSSE och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att internationella militära insatser där Sverige deltar bör åtnjuta mandat från FN:s säkerhetsråd och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska ha en egen krigsmaterielindustri och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om småföretagande inom krigsmaterielindustrin och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att artikel 346 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt om skyddandet av inhemska försvarsindustrier ska respekteras och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige tydligt ska ta avstånd från och motverka all internationell terrorism och extremism och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att internationell samverkan för att motverka terrorism ska stödjas och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att internationell samverkan för att motverka resor i syfte att delta i terrorism eller terrorträning ska stödjas och tillkännager detta för regeringen.

12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Försvarsmakten och ordningsmakten ska ges i uppdrag att genomföra det som krävs i form av samövning och samordning för att Försvarsmakten ska kunna leverera ett snabbt och effektivt stöd till ordningsmakten vid ett storskaligt terrorangrepp och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att samtliga lagar om Försvarsmaktens stöd till ordningsmakten bör ändras så att Försvarsmakten ges laga stöd att assistera polisen i upprätthållandet av lag och ordning vid extraordinära situationer och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att lagar som medger möjligheten att utlysa lokala undantagstillstånd bör stiftas och därefter på lämpligt sätt implementeras och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tydliga mål bör sättas upp för ordningsmakten för att komma till rätta med våldsproblematiken i de värst drabbade utanförskapsområdena och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att situationen i de särskilt utsatta områdena och de generella problem som subversiva kriminella element utgör mot statens våldsmonopol ska kategoriseras som ett inre säkerhetshot och tillkännager detta för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör skaffa sig ett aktivt informationsteknologiskt försvar (aktiv cyberförmåga) och att en samordnande myndighet bör ansvara för att den offentliga sektorn skyddas mot angrepp genom tillräckligt skydd och tillräcklig kompetens, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att föreslå lagstiftning för att utestänga företag med kopplingar till icke-demokratiska regimers underrättelsetjänster från att leverera kritisk infrastruktur och tillkännager detta för regeringen.
19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen inom Arktiska rådet bör ta initiativ till ett traktat som reglerar frågan om Rysslands kontroll över Nordostpassagen och tillkännager detta för regeringen.
20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sveriges självförsörjningsgrad av livsmedel bör öka för att garantera större uthållighet vid internationella kriser och tillkännager detta för regeringen.
21. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska satsa på att återuppbygga en inhemsk lagerhållning av basförnödenheter och vissa insatsmedel, bekämpningsmedel, drivmedel, olja, gödselmedel och visst utsäde såväl som vissa foderingredienser och viktigt veterinärmedicinskt material samt reservdelar och tillkännager detta för regeringen.
22. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om pandemier och om att Sverige bör öka kapaciteten att ta hand om och bota smittade samt att ett särskilt pandemicentrum bör upprättas och tillkännager detta för regeringen.
23. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det vid pandemier bör vara möjligt att begränsa rörelsefriheten genom undantagstillstånd för större områden än vad smittskyddslagen medger och tillkännager detta för regeringen.
24. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att initiativ bör tas för att i samverkan med Sveriges grannländer påverka främst Ryssland och Belarus för att

öka säkerheten gällande olika tillämpningar av kärnteknik och tillkännager detta för regeringen.

Försvvarssamarbete

Den svenska militära alliansfriheten har tjänat landet väl sedan den rådande utrikespolitiska linjen infördes 1814. Det är viktigt att bidra till avspänning i det militärt strategiska område där Sverige befinner sig. Det är därför Sverige inte ingår i en militär allians som kan rubba balansen i vårt närområde. Sverigedemokraterna är positiva till försvvarssamarbeten och ser gärna att Sverige har ett fungerande samarbete med Nato men vi anser att Sverige fortsatt ska stå utanför medlemskap i Nato eller stormakters militärallianser. Det finns däremot skäl att försäkra sig om att kunna arbeta förebyggande för att minska risken för militär aggression mot svenskt territorium syftande till att menligt påverka landets nationella frihet eller det svenska folkets självbestämmanderätt. Ett sätt att arbeta förebyggande vore att ingå ett defensivt försvarsförbund med Finland. Sverige och Finland möter samma säkerhetspolitiska situation med hänsyn till ländernas gemensamma geografiska läge.

Sverige och Finland har därutöver starka kulturella och politiska band och en lång gemensam historia. Genom ett försvarsförbund höjs tröskeleffekten och nya strategiska djup skapas, vilket stärker ländernas försvarsförmåga. Ett försvarsförbund med Finland ska inte ha som uttalat syfte ett försvar mot en utpekad part, utan syftar till att stärka de båda länderna från eventuella yttre politiska och militära påtryckningar.

Möjligheter finns dessutom att fördjupa försvvarssamarbetet med övriga nordiska länder inom ramen för Nordefco och detta oavsett om Sverige och Finland utgör ett försvarsförbund och Norge, Danmark och Island ingår i en annan försvarsallians. Detta fördjupade försvvarssamarbete kan ses som ett naturligt fortsatt steg eftersom Sverige gemensamt med övriga nordiska länder etablerade en solidaritetsförklaring år 2011. Vad gäller samarbete kring materiel, övningar och underrättelseutbyten med olika länder anser Sverigedemokraterna att detta ska fortsätta. Likaså bör redan inledda militära samarbeten fortsätta.

Internationella militära insatser

Sedan FN:s tillkomst har Sverige deltagit i många av organisationens fredsbevarande insatser, allt som allt uppgående till 120 internationella uppdrag i 60 länder. Under de senaste decennierna valde Sverige nästan helt bort att delta i FN-ledda fredsbevarande insatser. Istället gav man företräde åt EU- eller Nato-ledda insatser. Detta beklagar Sverigedemokraterna. Sverigedemokraterna ser FN som det primära samarbetsorganet för att hantera konflikter och värna fred och säkerhet. En förutsättning för internationella insatser, oavsett om de sker utanför FN:s regi eller inte, bör vara ett tydligt mandat från FN:s säkerhetsråd.

Sverige bör efter förmåga, när vi finner starka motiv därtill, aktivt delta i insatser inom ramen för FN och Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE), samt verka för att stärka dessa organisationers kapacitet. Det är också av vikt att insatserna har tydliga mål och en genomtänkt strategi för att insatsen ska kunna bidra till fred

och stabilitet. Internationella insatser får dock inte leda till att vårt eget lands fortbestånd sätts på spel. Därför bör extra medel tillskjutas Försvarsmakten som kompensation för de ekonomiska konsekvenserna av internationella insatser.

Vapenexport

För att bevara Sverige som ett militärt alliansfritt land och garantera en stabil och god tillgång på krigsmateriel måste Sverige förfoga över en försvarsindustri som på egen hand kan ge ett tillräckligt bidrag till utvecklingen av ny materiel, framförallt genom export. Sådan export måste självfallet regleras. Exportkontrollrådet och Inspektionen för strategiska produkter (ISP) verkar i enlighet med existerande regelverk, som upprättats i bred politisk enighet på såväl nationell som internationell nivå.

Principerna för vapenexport ska baseras på en avvägning mellan Sveriges försvarsindustriella och säkerhetspolitiska intressen å ena sidan och hänsynstaganden till svenska utrikespolitiska mål, situationen för mänskliga rättigheter i mottagarlandet och risken för anfallskrig eller att vapen används mot den egna befolkningen å den andra. Sverigedemokraterna stödjer dessa principer.

Sverige framstår i internationell jämförelse som väl kapabelt i detta avseende, vilket är något som främjar vårt rykte och som vi kan förbättra ytterligare. Vidare finns EU:s gemensamma ställningstagande om principerna för vapenexport samt de åtta kriterier som ska beaktas innan beslut om krigsmaterielexport fattas. Dessa kriterier anser Sverigedemokraterna ska följas. Sveriges handlingsfrihet eller möjlighet att upprätthålla och utveckla en inhemsk dynamisk försvarsindustri får emellertid aldrig inskränkas. Därför måste Sveriges och övriga medlemsstaternas möjlighet att tillämpa artikel 346 i EU:s funktionsfördrag om skyddandet av inhemska försvarsindustrier respekteras.

Småföretagande inom krigsmaterielområdet bör särskilt värnas eftersom det omfattande regelverket kan bli tungt för ett litet företag som verkar inom detta område. Nya företag inom krigsmaterielområdet är mycket viktigt för Sverige eftersom det ofta handlar om ny högteknologi av vikt för Sveriges samlade försvarsförmåga. Regeringen bör utreda hur det offentliga i högre grad kan stötta småföretagande inom detta område.

Terrorism och subversiv kriminell aktivitet

På senare år har den internationella terrorismen utvecklats till ett högst påtagligt och allvarligt fenomen. Vi vill att Sverige i sin utrikespolitik ska ta tydligare avstånd från och göra allt för att undvika att direkt eller indirekt bidra till terroristers verksamhet. Det måste alltid vara ett överordnat mål att skydda och försvara dem som riskerar att falla offer för terrorism och extremism.

I ett läge där flera terroristattacker har genomförts på olika håll i Europa, och där allt fler individer tragiskt nog väljer att stödja terrorism genom aktiviteter i eller utanför Europa, så krävs internationell samverkan för att effektivt bemöta detta hot. Detta är viktigt ur flera perspektiv – dels för att inte ytterligare destabilisera regioner som är särskilt hårt drabbade, såsom Syrien och Irak, dels för att lindra det mänskliga lidandet där och dels för att värna säkerheten i Europa och förhindra ytterligare radikaliserings och risk för nya terrorbrott.

Sverigedemokraterna välkomnar de initiativ som tagits av bland annat EU och Europarådet för att motverka rekryteringen av så kallade "foreign fighters" men anser dem klart otillräckliga. Den fria rörligheten inom EU försvårar också möjligheten att stoppa terrorister så vill vi därför framhålla vikten av politisk och polisiär samverkan mellan länder. Vi vill se ett återupprättande av effektiva gränskontroller. Det är viktigt att varje land också tar sitt eget ansvar och genomför nödvändiga lagändringar för att stoppa terrorism och terrorresor. Sverigedemokraterna välkomnar att FN genom olika instrument engagerar sig i kampen mot terrorismen. Exempelvis konventionen om motverkande av bombattacker från 1997 och resolutionen om stävande av terrorresor från 2014 är viktiga dokument som alla stater bör ratificera och följa.

Sverigedemokraterna ser tyvärr med oro på att det i dagsläget kan ifrågasättas huruvida Sveriges lagstiftning lever upp till vad det internationella samfundet efterfrågar och därför kommer vi att arbeta för en modern och effektiv antiterrorpolicy i linje med FN:s resolutioner och internationella avtal.

Enligt svenska lagar och föreskrifter har Försvarsmakten idag efter förfrågan från ordningsmakten rätt att understödja den vid till exempel ett omfattande och/eller närstående terrorangrepp. Eftersom vi redan idag har flera hundra svenska medborgare som tidigare anslutit sig till Islamiska staten (IS) bedömer vi risken för att Sverige kommer att utsättas för ytterligare terrorattacker som stor, bland annat till följd av de straffskärpningar som gjorts och som riktas mot dessa terrorister, men även på grund av Sveriges engagemang i norra Irak som syftar till att bekämpa denna terroristorganisation.

Attentaten runt om i Europa visar vad IS är kapabla till. Risken för större samordnade attacker är stor och utifrån denna risk måste Försvarsmakten kunna leverera stöd till ordningsmakten om så skulle behövas. Vi har två myndigheter som ansvarar för att upprätthålla statens våldsmonopol och båda ska kunna användas för att försäkra medborgarnas rätt till liv och hälsa.

Försvarsmakten och ordningsmakten ska därför ges i uppdrag att genomföra samövning och samordning för att Försvarsmakten ska kunna leverera snabbt och effektivt stöd till ordningsmakten vid ett storskaligt terrorangrepp.

Försvarsmaktens möjlighet att assistera ordningsmakten bör inte enbart gälla terrorism utan även annan subversiv kriminell aktivitet eller vid extra ordinära situationer. Utöver juridiska förändringar ska tydliga riktlinjer ges till ordningsmakten och Försvarsmakten vad som förväntas uppnås. De områden som idag definieras som särskilt utsatta områden behöver omgående pacificeras för såväl de boendes säkerhet som för att samhällets funktioner ska säkerställas. I första hand är detta polisens uppgift, men där så behövs, skall Försvarsmakten kunna medverka. Att hittillsvarande system för att bekämpa kriminalitet i dessa områden inte fungerat, visar det faktum att antalet särskilt utsatta områden tillåtits växa till över tjugo, utsatta områden till ett sextiotal och antalet utanförskapsområden omkring 180. Om denna utveckling inte bryts snabbt kommer problemen för boende och för samhället i stort bara att öka. Försvarsmakten har förmåga att understödja polisen med lämpliga resurser vid hantering av kravaller, bevakning av objekt, eskort/skydd av brandkår, ambulans, bevakning av polispatrullers bilar och skydda andra offentliga aktörer som påverkas av de kriminella med mera.

Försvarsmaktens närvaro kommer dessutom minimera risken till eskalering från de kriminellas sida. Försvarsmakten har en helt annan skyddsnivå och dessutom ett betydligt högre våldskapital än vad de kriminella gängen har eller någonsin kan förvärva.

Alla dessa insatser kommer avlasta den hårt ansträngda poliskåren. Utöver Försvarsmakten bör alla delar av det offentliga som på något sätt kan understödja polisen i dess

arbete att förhindra och försvåra för de kriminella kunna involveras i dessa insatser. Tystnadsplikt mellan myndigheter beträffande brottsmisstankar bör som huvudregel ersättas av meddelarplikt till mellan myndigheter. Först när dessa särskilt utsatta områden pacificerats kan övriga offentliga och civilsamhälleliga aktörer med socialt ansvar fullt ut verka för att områdena långsiktigt förblir lugna.

En ny lag som ger regeringen, på förfrågan från ordningsmakten eller på eget initiativ, möjlighet att utlysa tillfälliga undantagstillstånd i tydligt geografiska avgränsade områden bör utredas och implementeras. Undantagstillstånd bör innefatta möjlighet att tillfälligt begränsa medborgarnas rörelsefrihet inom det avgränsade geografiska området. Den bör tillfälligt utöka polisens befogenheter att göra tillslag mot enskilda personer, lokaler, bostäder med mera. Andra västländers lagstiftning bör användas som modell då många länder har lagstiftning som är beprövad.

Tydliga målsättningar till ordningsmakten om vad som förväntas uppnås i de särskilt utsatta områdena bör sättas upp och den subversiva kriminaliteten bör klassificeras som ett säkerhetspolitiskt inre hot.

Informationsteknologi och utländska uppköp av samhällsviktiga företag

Spridningen av informationsteknologi har varit en mycket viktig del i globaliseringen som knutit samman alla länder så att man idag har omedelbar tillgång till hela världen. Ny teknik har varit vital för ökad omvärldskunskap samt i spridandet av nya idéer. Informationsteknologin kan användas både för positiva och negativa ändamål.

Spioneri och regelrätta cyberattacker över nätet har blivit vardag idag. Stormakterna med Ryssland, USA och Kina i spetsen satsar stort på att bygga upp sina resurser för cyberkrigföring, spionage och övervakning.

Militär underrättelsetjänst, terrorister och organiserad brottslighet kommer att använda sig av informationsteknologi i allt högre utsträckning. Inte minst för att det är billigt och svårspårat samt att man når hela världen. Detta gör det allt viktigare att vidta adekvata åtgärder för att skydda och försvara vitala nationella intressen mot cyberhot. Detta blir särskilt viktigt när större delen av samhället är helt beroende av fungerande informationsteknologi. Särskilt viktigt är att skydda betalsystem, energiförsörjning och transporter. Sverige bör skaffa sig ett aktivt informationsteknologiskt försvar (aktiv cyberförmåga). En samordnande myndighet måste ansvara för att den offentliga sektorn skyddas mot angrepp genom tillräckliga skydd och kompetens.

Möjligheten för icke-demokratiska, totalitära regimer att förvärva företag och andra samhällskritiska funktioner inom infrastruktur från IT och telekom till fysisk infrastruktur måste begränsas. Storskaliga och långtgående strategiska investeringar från kinesiska aktörer utgör idag en säkerhetsrisk som under många år tillåtits försiggå obemärkt och utan vidare säkerhetspolitisk bedömning från svensk sida. Exempel på kinesiska ekonomisk-politiska intressen varierar från uppköpet av Volvo och företag som utvecklar respektive tillverkar avancerade halvledare till medicinsk forskning, till intressen av mer geopolitisk karaktär i svenska hamnar och telekomnätverk så som inom 5G. Den kinesiska regimens ambitioner om en ökad maktutövning genom ekonomiskt och politiskt inflytande över centrala samhällsfunktioner i vår del av världen utgör ett verkligt hot mot vårt fria samhälle.

Aktörer med kopplingar till icke-demokratiska regimer och dess underrättelsetjänster skall utestängas från den svenska offentliga marknaden. Ett omtalat exempel på utländsk aktör inom samhällskritiska teknologier är det kinesiska IT- och telekomföretaget Huawei, som med dokumenterade kopplingar till den kinesiska regimen portats från ett antal globala marknader, inte minst inom 5G-marknaden. I Sverige finns det dock inte några sådana begränsningar för företaget.

Mot bakgrund av att Sverige i närtid har genomlidit synnerligen allvarliga misslyckanden på informationssäkerhetsområdet är det av än större betydelse att vi snarast stärker vår förmåga att hantera säkerhetshot inom den samhällskritiska infrastrukturen. Konsekvenserna av framtida säkerhetshaverier kan potentiellt bli mycket mer allvarliga i och med utbyggnaden av det som brukar kallas "the internet of things", vilket innebär internetstyrning av allt från bilar till sjukhus. Om utländska, icke-demokratiska regimers underrättelsetjänster tillåts åtkomst och kontroll över vårt samhälle riskerar vi att förlora vår frihet, både som land men också på individnivå.

Sverigedemokraterna vill därför att regeringen tar initiativ till lagstiftning som syftar till att utestänga företag med dokumenterad koppling till icke-demokratiska regimers underrättelsetjänster från att leverera kritisk infrastruktur.

Miljö och naturresurser

Den kraftiga befolkningsökningen i kombination med en snabb ekonomisk utveckling i världen leder till en omfattande belastning på världens miljö och en kapplöpning efter naturresurser. Riskerna är stora att detta kan leda till fler konflikter om odlingsmark, färskvatten, energiresurser, mineraltillgångar och andra naturtillgångar. Kampen om resurserna riskerar också att leda till ansträngda relationer och i värsta fall väpnade konflikter mellan stormakterna.

En viktig utveckling inför framtiden är också USA:s växande energiberoende. Shale-teknologin kommer sannolikt på sikt göra USA till nettoexportör av energi och bryta USA:s beroende av utländsk energi. Detta kan komma att radikalt minska USA:s intresse för Mellanöstern med dess oljetillgångar samt för att hålla handelsvägarna öppna från regionen.

Mycket tyder på att jordens klimat är på väg att bli varmare. Om detta stämmer, oberoende av orsak, så kommer detta få stora konsekvenser för Arktisregionen med nya transportleder och möjligheter till utvinning av naturresurser. Arktisområdet kommer då att bli en mycket viktigare strategisk region och betydelsen av Nordostpassagen (NEP) kommer att öka. För att undvika framtida konflikter bör Arktiska rådet ta initiativ till att ett traktat som reglerar frågan om Rysslands kontroll över NEP snarast upprättas. Avtalet skulle kunna innehålla en specificering av vilka områden Ryssland anser "istäckta", hur ett sådant område definieras och vilka krav Ryssland i framtiden kommer att ställa för att fartyg ska få passera.

Sveriges storskaliga vattenkraft och kärnkraft är känslig för sabotage, något som gäller såväl i freds- som i krigstillstånd. De skyddade zonerna runt kraftverken bör göras större och bevakas bättre, byggnaderna bör förstärkas ytterligare och hemvärnet/nationella skyddsstyrkorna bör ges en mer aktiv roll i objektskyddet.

Beredskapslagring

Sverigedemokraterna anser att det finns ett behov av att upprätthålla lager av olja för att vi ska klara en kris med följande importbegränsningar. Det är däremot enligt vår mening inte tillräckligt med att sådana lager placeras utomlands, vilket är fallet med Sveriges nuvarande tolkning av EU:s direktiv. Ett prioriterings- och ransoneringssystem för petroleumprodukter bör förberedas i lagen.

Sverige behöver återupprätta livsmedelslager för att säkerställa en basal livsmedelsförsörjning i tider av kris, oavsett om detta förorsakats av krig, längre elavbrott, störningar i import- eller leveranskedjor eller annat. Dock bör sådana lager inte avse lagerhållning för alltför långa tidsperioder, och bör lämpligen knytas till försvarets, regionernas, och kommunernas nuvarande lager, med krav på lämpligt antal veckors rullande lager för deras behov.

I en krissituation ska regeringen kunna besluta om hur lagren ska användas. Eventuellt kan en del av lagerhållningen även omfatta en skyldighet för privata aktörer, såsom livsmedelsbutiker, att säkra en mer omfattande lagerhållning av basala förnödenheter för att kunna möta eventuella framtida kriser. Villkoren för sådan privat lagerhållning bör närmare utredas.

En satsning på att återuppbygga en inhemsk lagerhållning av basförnödenheter, bidrar inte enbart till stärkt beredskap, utan kan även användas till att stimulera den inhemska produktionen av livsmedel med mera. Utöver vissa baslivsmedel är det även viktigt att vissa insatsmedel, bekämpningsmedel, drivmedel, gödselmedel och visst utsäde, såväl som vissa foderingredienser och viktigt veterinärmedicinskt material samt reservdelar finns tillgängliga i landet. Detta för att säkerställa att svensk livsmedelsproduktion kan fortgå även i tider av utebliven import.

Oavsett innehåll, storlek och ägarskap, förutsätts att beredskapslager avsedda för svenska behov placeras på svenskt territorium.

Demografi och hälsa

Befolkningsökningen i världen verkar avta i takt med att länder industrialiseras och uppnår en viss levnadsstandard. Kvinnor som läser högre utbildning får färre barn och vid högre ålder. Denna utveckling har varit tydlig i USA, Europa och Japan. På sikt kommer detta att leda till minskande befolkningar och höjd medelålder. I USA har denna utveckling än så länge hindrats av en omfattande invandring från främst Latinamerika. Nu har även Kina och resten av Ostasien börjat utvecklas på samma sätt.

Minskade barnkullar kommer att leda till färre personer i arbetskraften och en ökad försörjningsbörda på dessa. Detta kan kompenseras via längre tid i arbetslivet, ökad sysselsättningsgrad samt olika tekniska lösningar som robotisering och automatisering. I Sverige har en oansvarig migrationspolitik lett till att antalet personer i arbetsför ålder som inte arbetar har ökat dramatiskt. Det tär hårt på Sveriges resurser.

På försvarsområdet kommer sannolikt satsningar på teknologiska lösningar bli allt viktigare i takt med att ungdomskullarna minskar. Återaktiveringen av värnplikten, som Sverigedemokraterna välkomnade, var också nödvändig för personalförsörjningen.

I Afrika, Mellanöstern och Sydostasien är befolkningsökningen fortfarande hög. Om inte den ekonomiska utvecklingen i dessa regioner ligger på en så hög nivå att levnadsstandarderna stiger riskerar det leda till svåra interna problem med omfattande konflikter

som följd. Samtidigt kommer det sannolikt finnas ett stort migrationstryck från dessa regioner hur utvecklingen än blir, men med en dålig ekonomisk utveckling och konflikter kommer detta migrationstryck att öka radikalt, vilket den nuvarande migrationsvågen är ett exempel på.

Befolkningsökningen i vissa delar av världen tillsammans med ökad global rörlighet leder till ökade hot för globala pandemier. Modern sjukvård klarar av att bota allt fler sjukdomar och sjukdomstillstånd men är ingen garant för skydd mot nya smittsamma sjukdomar som kan uppenbara sig snabbt. Den pågående covid-19-pandemin vittnar om betydelsen av att ha en god beredskap och vidta nödvändiga åtgärder för att skydda befolkningen. På grund av lång tids misskötsel av Sveriges beredskap stod landet illa rustat att möta pandemin. Sverigedemokraterna har under lång tid varnat för detta och föreslagit olika åtgärder.

Den nuvarande Folkhälsomyndigheten har tillsammans med Myndigheten för samhällsskydd och beredskap uppvisat allvarliga brister i hanteringen. Därför behövs en ordentlig omorganisation av dessa myndigheter för att kunna möta framtida hot på ett betydligt bättre sätt. Det lär tyvärr inte vara sista gången som världen kommer att brottas med pandemier. Ett nytt särskilt pandemicentrum med spetskompetens bör därför upprättas. Sveriges kapacitet för att omhänderta och bota sjuka bör även öka.

Enligt förarbetena till regeringsformen innebär det att det behövs särskild lagstiftning för förbud mot att röra sig fritt i en ”viss landsände” eller att besöka andra delar av landet. Det gäller också förbud att begränsa medborgares rätt att lämna hemorten, avspärning av större områden så som gränzoner och delar av skärgården. Vid pandemier bör det därför vara möjligt att begränsa rörelsefriheten genom undantagstillstånd för större områden än vad smittskyddslagen medger.

Kärntekniska risker i Sveriges närområde

I Sveriges närområde finns en mängd olika kärnreaktorer och andra verksamheter kopplade till kärnreaktioner. 1986 inträffade en omfattande reaktorolycka i Tjernobyl i Ukraina och orsakade ett omfattande radioaktivt nedfall över Sverige. Sedan mitten av 1980-talet har kärnkraftverk fortsatt drivas med tveksamma säkerhetskrav och nya byggs. I dagsläget finns ryska kärnkraftverk i Sankt Petersburgsområdet och på Kolahalvön i Sveriges närhet. Det byggs dessutom ett nytt kärnkraftverk i Astravets i Belarus på gränsen mellan Litauen och Belarus. Kärnkraftverket byggs av ryska Rosatom och Litauens president Gitanas Nauseda har kritiserat kärnkraftverket för att vara en fara för nationell säkerhet, folkhälsa och miljö.

Ryssland bygger också flytande kärnkraftverk i Sankt Petersburg som bogseras genom Östersjön nära svenskt territorium för drift i Sibirien. Planen är att producera fler av dessa kraftverk. Tack vare norska påtryckningar har Ryssland beslutat att inte ladda dessa reaktorer i Sankt Petersburg, utan det genomförs istället i Murmansk. I Murmanskområdet återfinns baseringsområdena för ryska norra flottan som baserar sina reaktordrivna ubåtar där. Många av dessa ubåtar bär strategiska kärnvapen för att upprätthålla Rysslands andraslagsförmåga. Detta gör att det också finns omfattande lager av kärnvapen på Kolahalvön. De ryska reaktordrivna fartygen har haft flera haverier och bland annat sjönk en reaktordriven ubåt utanför Norge 1989, 2000 sjönk den reaktordrivna ubåten Kursk i Barents hav och 2011 brann det i en reaktordriven ubåt som normalt bär minst

16 st kärnstridspetsar. Sedan 2018 genomför även Ryssland försök med reaktordrivna kryssningsrobotar och försöken misstänks ha lett till utsläpp av radioaktivitet.

En mer aktiv svensk politik på detta område där förebyggande åtgärder prioriteras och risker uppmärksammas är av vikt. Initiativ bör tas för att i samverkan med Sveriges grannländer påverka främst Ryssland och Belarus för att öka säkerheten gällande olika tillämpningar av kärnteknik.

Björn Söder (SD)

Markus Wiechel (SD)

Sara Gille (SD)

Mats Nordberg (SD)